

Kom Helligånd!

Indledning: Kite-surfing

Vi har en frisk intern (praktikant) i staben for tiden, som hedder Steven. Lige inden han blev intern, var han ude at Kite-surfe. Dvs man spænder en stor drage om livet og lader den være trækraften, mens man står på surfboardet. Men Steven var taget ud i for meget vind og dragen fløj af sted med ham op i luften og ind mod kysten, hvor han landede hårdt på stranden og brækkede ryggen flere steder. Helt mirakuløst er Stevens ryg imidlertid helbredt, og han fortalte sin fantastiske historie her ved gudstjenesten for nogen måneder siden. Og man kan mene meget om Kite-surfing, men er der EN ting, det ikke er, så er det kedeligt. Man tænker ikke: Gab hvor dødsdygt - bare jeg var blevet hjemme og havde lavet noget rigtig spændende, som f.eks. at se Olsen banden i Jylland.

I dag, pinsedag, fejrer kristne over hele jorden Helligåndens komme. Gud har sendt sin ånd til os mennesker og vi kan, hvis vi vil, gå ud i vandet, slå en drage op og lade os føre af ham og få et rigtig spændende liv. Min forventning og min bøn for i dag er, at vi både individuelt og som fællesskab må opleve pinse på ny – at Helligånden må møde os og vi må blive flyvende! Ikke at der er noget magisk over pinsens fødselsdag. Men når vi vælger at åbne os overfor Guds ånd, så er han trofast. *Åb. 3,20 Hør! Jeg står uden for døren og banker på. Hvis du hører min stemme og åbner døren, så vil jeg komme indenfor, og vi kan have fællesskab med hinanden.* Jeg tror, at Helligånden står for vores dør og banker og ønsker at komme ind og have fællesskab med os i dag.

Helligånden kommer pinsedag

1 Pinsemorgen var alle disciplene forsamlet på ét sted.

2 Pludselig kom der en susende lyd ned oppefra som et voldsomt åndepust, og lyden fyldte hele huset, hvor de sad.

3 Samtidig dalede der små flammer ned, som landede på hver enkelt af de tilstedeværende.

4 Således blev de alle fyldt med Helligånden, og de begyndte at tale på fremmede sprog, som de ellers ikke kendte. Det var Ånden, der gav dem ordene.

14 Da trådte Peter frem, og de andre elleve apostle stillede sig ved siden af ham. Han råbte til folkemængden: »Hør efter, alle I jøder, og I, som bor i Jerusalem.

15 Det er ikke sandt, som nogle af jer siger, at de her mænd har drukket sig fulde. Klokken er jo kun ni om formiddagen.

16-17 Nej, her opfyldes det, som Gud åbenbarede for profeten Joel: >Det vil ske i de sidste tider, at jeg vil udgyde af min Ånd over hele menneskeheden.

Apg 2, 1 – 4 + 14 - 17

Den jødiske pinse var en høstfest kombineret med en mindefest for dengang, Gud gav jøderne de 10 bud på Sinai. Rigtig mange mennesker valfartede fra landende omkring Israel til Jerusalem for at være med. Pinsen ligger 50 dage efter påske – deraf navnet pinse, som kommer af det græske ord for 50. Og det er altså ved denne store fest, at Gud på ny griber ind med en af frelseshistoriens store begivenheder og sender Helligånden! Mennesker bliver fyldt med Guds ånd, og det er kick-starten til en helt ny æra.

Kedelig kristendom

Jeg har lige besøgt en gammel veninde i Norge i Kr. Himmelfartsferien. Og hun spurgte selvfølgelig en hel masse til min tro. Men en helt fundamental antagelse, hun har, som jeg tror, hun deler med mange, er, at kirke er dødens pølse. Kirke er ligesom når man er til tandlæge og bare skal have det overstået og ligger og tæller de der huller i loftspladerne, mens man tænker på, hvad man skal have til aftensmad. Tallene taler for sig selv: (Hele befolkningens deltagelse i gudstjenester): **Ugentligt 2,5 %, Månedligt 4,6 %, Sjældnere 70,2 %, Aldrig 22,4 %, Total 99,7 %**

MEN Hvad nu hvis Gud kom ind i billedet med sin ånd? Så kunne vi måske vågne op fra al vores søvndyssende kristendom, som alt for ofte enten er uudholdelig hyklerisk og selvoptaget eller så liberal og teoretisk, at det bare er død liturgi? Hvad hvis vi, som sidder her og er kirke, surfede i kraft af den Helligånd, som Gud sendte pinsedag? Så er jeg temmelig sikker på at kristendom ikke ville være spor kedelig – hverken for dem af os, som tror, eller for dem af os, der kigger på og tænker: Gad vide hvad det der kristendom er for noget!

Gud fortsætter sit værk

De bibelkyndige vil vide, at forfatteren til apostelens gerninger er Lukas, som også skrev Lukasevangeliet. Så man kan sige, at Lukas har lavet et tobindsværk: Lukasevangeliet som handler om Jesu fødsel, virke, død og opstandelse. Og bind 2, apostlenes gerninger, som handler om kirkens fødsel i Jerusalem og dens udfordringer og sejre i landende omkring middelhavet. MEN Lukas havde IKKE i sinde at skrive om to epoker. Faktisk skriver han bare om to etaper i Jesu virke: 1. Det Jesus sagde, og gjorde på jorden, mens han var her. Og 2: Det Jesus *fortsætter* med at sige og gøre fra himmelen ved Helligånden gennem sin kirke.

Og jeg tror, at kerneproblemet med dødssyge kirker og dødssyge kristne er, at vi nogen gange udlever vores tro, som om bind et handler om Jesu virke og bind to handler om OS! Vi tænker, at Jesus havde sin tid med ord og gerninger, hvor folk kunne følge efter ham og gøre det, han sagde og leve med ham som deres leder, sådan som en flok får lever med deres hyrde. Men nu er vi i bind to, og nu handler det om vores liv. Vi er dem, der har taget over!

"Nu er jeg i kontrol her" - syndrom

Er der nogen af jer der fra historietimerne eller fra jeres unge dage kan huske Alèxander Haig? Han var bl.a. udenrigsminister under Ronald Reagan og døde i februar i år. Men der skete det tragiske for cowboyen Ronald, at han 30. marts 198 blev skudt, og Amerika gik i panik, fordi de jo har traumer på dette punkt fra Kenedy. Og mens Reagan var på hospitalet, så fik Haig sagt nogle ord, som skabte uro i hele USA. På et pressemøde udtalte han selvbevidst til de bekymrede og oprørte journalister: **Præsidenten er skudt, han er blevet kørt på hospitalet og bliver opereret. Så: "As of now, I am in control here"**: Nu er jeg i kontrol her. Han blev efter sigende senere kaldt "Al, I'm in control here now, Haig" Den stakkels mand.

Men historien er en god illustration af, hvad der ofte sker i troende menneskers liv. Vi lider af et Al Haig syndrom eller et "Jeg er i kontrol her" syndrom. Jesus er faret til himmels, og vi konkluderer: Indtil videre er vi derfor i kontrol her eller bærer ansvaret her. Men hvis det er situationen, så er der grund til stor bekymring! Det er nemlig Helligånden, der MÅ være den, der leder. Vi skal være hans REDSKAB til at opnå det, han er i færd med her på jorden – og det er noget helt andet!

Og jeg længes personligt efter at dette bliver mere og mere en realitet i mit liv! Ikke blot fordi jeg kan se, at jeg er rigtig dårlig til at være i kontrol. Men også fordi kirke og det kristne liv er dødssygt, når jeg tror, at jeg har ansvaret! Jeg vågner ikke automatisk op med tanken: Mit liv er en forlængelse af det, Helligånden gør og siger her på jorden. Jesus vil fortsætte sit værk, som han startede, da han var fysisk tilstede på jorden, gennem mig i dag! Men jeg VIL gerne spørge Helligånden: Hvad leder du mig til at gøre med min tid, mine evner, mine ressourcer, mine sorger, mine relationer?

Nu er vi som fællesskab ikke her for at være spændende – lige så lidt som **en hær, et hospital, en familie eller en skole** er til for at være spændende. Men ved du hvad, der *gør* kirke spændende og min veninde nysgerrig og begejstret (når nu vi alligevel er her!)? Det er ikke flot kunst eller friske sange eller underholdende præster med god humor – hvis de findes(!). Det er til dels, når troende mennesker rent faktisk udlever deres tro ved at være noget for nogen andre. Det oplever jeg faktisk er noget af det, der drager mange mennesker mod Gud, fordi de får ny respekt for kristendommen. Men samtidig så er der jo altså også mange ikke troende, der gør en fantastisk forskel for folk, der lider. Kristne bliver ikke spændende af at spille højt på trommer eller få en tatovering. Det, jeg tror virkelig kan slå benene væk under dem af os som kæmper med fordomme overfor kristendommen (jeg taler af erfaring!) eller med kirketraumer, eller dem af os, som er sårede og skuffede over kristne? Det er, når den troende eller kirken vælger at slå dragen op og surfe på en bølge, vi ikke selv har bygget! Når vi rent faktisk bliver brugt af himmelens og jordens skaber, som er så fantastisk og stor og kærlig, at vi ikke kan gøre os begreb om det! Når vi ser på vores liv og tænker: Det der sker lige nu med mig, kunne aldrig være mit eget værk.

Jeg ved, at nogen af jer har hørt min rørende historie om, hvordan Gud greb mig som 20 – 21-årig, mange gange. En af jer kunne jo komme op og fortælle den i stedet for mig! Men jeg havde en eksistentiel krise. Jeg var virkelig nedtrykt over mit livs meningsløshed. Jeg havde udefra set mange ting: Gode venner, livet foran mig, gode papirer. Men jeg følte en stor tomhed, der gjorde mig desperat. Jeg tænkte: Livet er bare for meningsløst og kedeligt, hvis det bare er menneskeligt, hvis det blot har en menneskelig dimension. Og jeg bad i min frustration til Gud, at hvis han fandtes, måtte han gribe ind, og så ville jeg gøre og sige, hvad end han ville sige, at jeg skulle. Og så åbnede jeg døren på fuldt gab, så Helligånden kunne komme ind og have fællesskab med mig, som vi læste indledningsvist, og sætte sig bag rattet i mit liv. Man kunne sige, at jeg satte dragen op og valgte at surfe med på det, Helligånden havde gang i.

Helligåndens ledelse i praksis

Og hvad vil det så sige i praksis? OPLÆG!!! Ja jeg opdagede, at jeg, fordi jeg var åben overfor, hvad Helligånden sagde og gjorde, begyndte at gøre ting, der normalt lå meget langt fra mig. Jeg var f.eks. en rigtig gnier som barn og ung. Jeg sparede og sparede! Men lidt efter lidt fik jeg øje på, at det ikke er det, jeg kan skrabe sammen, som i virkeligheden gør mig rig men det, jeg kan give væk! Jeg oplevede, at jeg ved Helligåndens hjælp kunne sige noget til et andet menneske, som ville være langt fra mig som person at sige, men som gjorde en kæmpe forskel for det menneske. Jeg oplevede rigtig meget, at jeg kunne tilgive, fordi jeg så, at det, at jeg er Guds barn og at jeg, som Paulus siger, ikke mere lever for mig selv men for ham, gør, at jeg ikke mistede mit værd ved at sige: Lad os bare lægge det helt bag os. Selvfølgelig holder jeg ikke det imod dig.

Ikke at det ikke er anstrengende at surfe, og at jeg har faldet og slået mig tusind gange og har misset at gribe chancen og har været en kujon og har været en hykler og har været bange for at miste ansigt tusind gange. Spørg min mand!! Men jeg *kan* sige, at jeg har prøvet at slå dragen op nok til at se, at livet bliver et andet, det bliver et spændende eventyr, når det lykkes at sige: NEJ det er ikke mig, der er i kontrol her nu. Det er Helligånden! Kirke bliver så spændende, når vi ikke har travlt med selv at lave lidt vandplaskeri i strandkanten og siger: "Gud vil du lige velsigne dette her projekt", men vi kaster os ud i det, Helligånden er i gang med. Det er *ikke* kedeligt, når en netværksgruppe f.eks. oplever: Helligånden har gang i at ville vise sin kærlighed til de hjemløse i KBH – vi hopper med. Det handler IKKE om os, og det er IKKE os, der har ansvaret. Men vi er med i noget meget større: Guds arbejde på jorden gennem sin kirke i kraft af sin helligånd!

Jeg tror, rigtig mange mennesker leder efter noget, der kan guide vores liv. Måske sidder du her, som jeg gjorde, og er på jagt efter noget, der kan hjælpe dig med at orientere dig i livet. Der er et stort boom i salget af bøger osv. om Mindfulness. Som handler om at være helt tilstede i ens krop og følelser og bevidsthed. Og der er sikkert noget, man kan lære der. Men vores egen kærlige skaber står i egen person til rådighed for at guide dig og hjælpe dig og beskytte dig hele dit liv i enhver situation. Jeg ville helt klart satse på ham!

Christian - eftermiddag og Ljubo - aften: Dele hvordan Helligånden har ledt dem

Tilskuer-syndrom

Jeg tror, der er mange af os, som pga. dette "jeg er i kontrol her" – syndrom har tendens til at være tilskuere i livet. Vi ser på andre der spiller VM fodbold, vi ser på andres liv i reality-shows eller aviser. Det er en del af vores kultur: Kun få er på banen, de fleste er tilskuere. Men jeg tror faktisk, at Gud ønsker at give os elektrisk stød, så vi kunne komme til at tænke på, at det kunne være vi selv skulle trække i pigskoene og løbe ud på banen.

I virkeligheden er vi jo alle på banen allerede, fordi alt i dit og mit liv allerede har med Gud at gøre. Helligånden forlader aldrig dig et sekund. Jeg ved godt, at mange tænker på F.EKS. kirke som et oneman-show: Præsten er på banen og menigheden råber: Skyd, ja! Mål! Godt gået! Løb - nej ikke skyd så hårdt, nej nu er du vist lidt for gammel, vi tror, vi fyrer dig nu og skaffer en, der er mere underholdende! Men hvis vi virkelig tror på, at "Gud har udgydt sin ånd over hele menneskeheden", så er vi alle sammen med til at spille på banen. Det er derfor, det her i kirken ikke er sådan, at staben er dem, der skal heppes på, nej tværtimod! Faktisk skulle det være sådan, at vi heppede på hinanden og staben er dem, der hepper mest.

Afrunding

Det er helt lige meget, hvad du kommer fra, hvilket liv, du har haft, dit køn, din alder, din indtægt: Hvis du tager imod Helligånden og ikke siger "Nu er det mig, der har kontrol her" men "nu er det Helligånden, der har kontrol her". Så vil Helligånden blive givet til dig, og du er på banen. Vi deler verden op med vandrette streger: Det er så og så fint og åndeligt. Men Gud deler alt op med EN streg: Om det er Helligånden, der leder eller ej. Om Helligånden har ansvaret for dit liv efter døden, for dit ægteskab, for din økonomi, for din opgave her i kirken, om det, der er i dit liv, er i hans hænder eller ej. Og VORES opgave er bare at sige: Helligånd jeg vil være inden for stregen, jeg vil ikke leve for mig selv, led mig ved din ånd. Vis mig hvordan jeg hører din stemme, vis mig din vej på alle områder, tal ind i enhver situation.

Har du brug for mere af Helligåndens kraft i dit liv? Brug for at blive ledt mere af Helligånden? Måske har du aldrig nogensinde oplevet Helligånden lede dig, måske har du oplevet det rigtig meget. Det er lige meget: *Helligånden, jeg vil overgive mig helt til dig. Jeg vil være til rådighed for dig som dit redskab ift det, som du har gang i. Jeg vil ikke bare være tilskuer eller sidde og beundre nogen andre. Jeg vil lade mig lede af din ånd! Kom Helligånd!*